

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

403. Circa causas justæ absentiæ habentium dignitates, Canonicatus &c.
An omnis causa justa excusans à residentia faciat etiam fructus lucrifieri
pro rata istius justæ absentiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

Questio 401. Circa dictos tres menses à Concilio permisso quietis & recreationis causā sumendos continuè vel interpolatim, quid observandum ulterius?

R Espondeo sequentia ex Garc. Primò, dictos tres menses singulos continere triginta dies. Garc. p. 3. c. 2. n. 306. citans Abbat. in c. lices. de suppl. negl. Menoch. de arb. l. 2. casu 50. à num. 12. accipiendo singulos pro duodecima parte anni docent Lamb. de jurep. p. 2. l. 2. q. 1. a. 14. n. 3. & Sanch. de matr. l. 2. d. 24. n. 20. et si in materia suspensio- nis illos aliter computet Suar. de cens. d. 29. f. 1. n. 5.

2. Secundò hanc trimestrem absentiam tunc habere locum, si constitutio aut consuetudo Ecclesie requirat servitium totius anni, cum residentia totius anni sit nimis rigida, oporteatque juxta fragilitatem humanam indulgeri tempus aliquod ad recreationem corporis & animi. Garc. n. 312. referens pro hoc declarat. S. Congregationis.

3. Tertiò posse Canonicos ceterosque illos uti beneficio trium istorum mensium, nullā causā aut perita licentia, cum Concilium absolute permittrat illam licentiam ob aliquam recreationem, & vacationem à labore, ne sit nimis dura residentia. Garc. nu. 314. juxta plures, quas refert, S. Congregationis declarationes contra Navar. de orat. c. 5. n. 20. docentem non posse Canonicos &c. sine rationabili causa pro solo suo libitu, uti dicta absentia &c.

4. Quartò non posse tamen juxta eadēm declarationes apud Garc. n. 315. omnes simul abesse, aut tot, ut Ecclesia debito suo destitutur servitio; quorū autem simul abesse possint, relinquendum arbitrio Episcopi & Capituli.

5. Quintò, cavendum quoque, ne dicta absentia incurrat in Natali Domini, aut Paschate, similibusve maximis solennitatibus. Zerol. in praxi Episc. p. 1. v. privatio. & Zechus de rep. Eccl. tit. de beneficiis. num. 6. juxta monitionem S. Congregat. apud Garc. n. 316. & 317. quamvis n. 318. dicat id non observari in Hispania, nec taxati ibi numerum eorum, qui simul abesse possunt; eo quod regulariter in Ecclesiis Hispaniæ competens numerus remaneat. Recitat etiam Paxjord. loc. cit. n. 73. declarationem S. Congregat. cuius authenticum exemplum dicit apud te exitare hujus tenoris: Etsi S. Congregatio declaravit, nullam requiri licentiam, ad hoc, ut Canonici in mensibus à Concilio concessis abesse possint; censuit tamen hanc declarationem locum non habere, quoties Canonicus abesse voluerit extra diocesin, perinde hoc casu Episcopi licentiam esse obtinendam: exterum Episcopum non debere illam absque rationabili causa negare. &c.

6. Sextò posse pro dicto tempore simul abesse coadjutorem, & coadjutum, nisi obstat speciale statutum. Paxjord. ibid. num. 74. citans Monetam de optione Canonic. q. 8. n. 172. Navar. de Cler. agrotant. consil. 1. num. 6. Sanctarell. &c.

Questio 402. Num ipsis tribus mensibus, qui dantur recreationis causā, absentes non solum lucentur fructus, seu grossam, sed etiam distributiones quotidianas, maximè tante tali consuetudine & ordinatione?

R Espondeo negativè juxta Text. c. unici. de Cler. non resid. in 6to. & c. 12. seb. 24. Trid. Garc. p. 3. c. 2. n. 249. citans Paris. de resign. l. 1. c. 10. nu. 65. P. Leuren. Fori Benef. Tom. I.

Zerol. & Zech. l. cit. Gonz. & alios, & sic declaravit S. Congregatio apud Garc. his expressis: Absentes recreationis causa non lucentur nisi fructus præbendarum, non autem distributiones quotidianas, sive antiquae, sive nove, quæ sunt distinctæ à præbendis &c. & vacante unius, aut plurium mensium, quibus absentes percipere solebant distributiones subtaria sunt, &c. Adit Pirh. de Cler. non resid. n. 94. nulla particulari consuetudine aut statuto induci posse, ut distributiones (idem est de portionibus anniversariorum) quæ ex prima sua institutione, seu fundatione tantum ius dari debent, qui divinis officiis sunt præsentes, dentur absenthibus, cum talis consuetudo, utpote cedens in detrimentum cultus divini, reprobatur in Trident. cit. c. 12. Idem procedere, etiam si Canonici omnes fructus sint distributiones quotidianæ, tenet Garc. num. 252. ob declaracionem Sac. Congregat, quam citat num. 250. nisi forte contrarium sit in Ecclesia aliqua statutum à Papa ex certa scientia confirmatum, quale esse in Ecclesia Abulensi ait n. 253. Nihilominus Pirh. loc. cit. sentit contrarium, nempe si fructus beneficii in solis distributionibus consistant; eo quod Ecclesia non habeat præbendas, sed dentur quotidie singulis pro vieti certi proventus in fructibus, vel pecunia, hos proventus, seu distributiones minus propriæ tales dari debere etiam absenthibus, quibus jure communi, vel speciali, vel ex privilegio proventis beneficiorum debeantur, eo quod tunc potius sint præbenda, quæ distributiones, citatque pro hoc Gl. in cit. c. unic. Imò probabile dicir, quod quando ex communibz proventibus Capituli pars aliqua deducitur, vel olim deducta fuit in distributiones convertenda, consuetudine vel statuto induci possit, ut absentes ex justa causa, & in specie tribus illis mensibus, quos Trid. concedit non residentes eas etiam distributiones istorum mensium percipiant; eo quod cum distributiones haec in locum præbendæ succedant, utpote quæ ex præbendis detraheantur, de iis substituantur, de iis judicetur sicut de præbendis, & eadem de iis sit dispositio, subrogato Sapiente ejus naturam, in cuius locum subrogatur, citatque pro hoc Probum in addit. ad Jo. Monach. & Laym. l. 4. r. 2. c. 7. n. 3.

Questio 403. Circa causas justæ absentia habentium dignitates, Canonicatus &c. num. omnis causa justæ excusans à residentia faciat etiam fructus lucrifici pro rata istius justæ absentia?

R Espondeo negativè: fructus enim non lucrificant in absentia, nisi in casibus à jure exceptis. Garc. p. 3. c. 2. n. 340. citans Rebuff. in praxi, tit. de dispens. de non resid. n. 22. Sic dispensatus de non residendo non potest recipere fructus beneficii, nisi concedatur hoc ipsum distinctè in dispensatione. Garc. ibid. citans Felin. in c. fin. de Magist. n. 3. Item Canonicus ingrediens religionem non lucentur anno probationis fructus, etiamsi sit justè excusat à residentia. Garc. num. 341. Item Canonicus electus, seu nominatus ad Episcopatum Italiae, qui debet Romæ examinari, dum vadit Romam, justè abest, & tamen interea nullos lucentur fructus. Garcias n. 342. Neq; his obstat, quod ex dispensatione obtinens duos Canonicatus, vel dignitates, & residens in uno lucentur fructus alterius; nam è ipso quod dispensatur ad duos Canonicatus, censetur dispensatus, ut in absentia percipiat fructus

alterius, ne alias dispensatio ad secundum Canonatum esset inutilis. Idem est de Canonicō obtinente ex dispensatione parochiale, résidentes enim in parochiali sunt privilegiati ex Bulla Pii V. ad percipiendos fructus in absētia aliorum beneficiorum, quae habent. Garc. n. 343.

Quæstio 404. An, & qualiter prefati ob negotium necessarium seu evidentem Ecclesiæ utilitatem abesse possint ultra dictos tres menses, & interim lucrari non tantum fructus grossos, sed & distributiones quotidianas?

REspondeo affirmativè, juxta cit. c. unic. §. qui vero &c. juxtaq; dicta de curatis, & quidem à potiori; intelligendo tamen hoc de negotiis, & utilitate propria Ecclesiæ, non alienæ: vel etiam probabiliter de utilitate Ecclesiæ universalis, cum utilitas communis propria sit cujusque & communie bonum præferendum sit privato; unde si ob utilitatem Ecclesiæ propria licet abesse ab Ecclesiæ & choro, & tamen percipere etiam distributiones quotidianas, multò magis id licebit ob utilitatem propriæ & reliquæ Ecclesiæ communem. Pirh. loc. cit. n. 90. citans Castrop. p. 2. de relig. d. 3. p. 9. §. 3. n. 1. Qualiter autem cum cit. c. unico concilietur textus c. cum non deceat. de elect. in 6to. in quo Bonifac. VIII. prescribens ait: cum Ecclesiæ suarum prosequentes utilitatem censeri debeant résidentes, fructus suorum beneficiorum, que obtinent in iis Ecclesiæ, quorum negotia prosequuntur, quotidianis distributionibus duntaxat exceptis recipient. &c. vide apud Pirh. loc. cit. num. 92. ubi inter alias, quas profert conciliations, hanc dicit esse probabilem, eamque teneri à Gl. ibid. v. utilitates. Navar. l. 3. cons. 8. de Cler. non resident. num. 4. Laym. loc. cit. n. 7. c. 3. Azor. loc. cit. q. 14. quod nimurum Bonif. cit. c. unic. adjudicetur ex dicta causa absentibus etiam distributiones, dum haec de consuetudine aut statuto ex tali causa absentibus dantur, approbando talēm consuetudinem, vel statutum. citato verò c. cum deceat, velit circa tale statutum vel consuetudinem, sive vi juris communis non deberi eas absentibus, etiam ex dicta causa; quippe quæ ex propria institutione, non nisi iis, qui divinis officiis interficiuntur, dari debent. Quamvis etiam de jure communi, cessante etiam consuetudine, percipiāt non solum fructus, sed & distributiones quotidianas, qui abest pro evidente utilitate Ecclesiæ, si præsens est in loco, ubi est Ecclesia, ut Garc. n. 359. citans Covar. cit. c. 13. nu. 8. Jo. Guttier. can. 99. l. 1. c. 1. n. 145. Zerol. Zechum. &c.

2. Poterunt igitur ultra tres menses abesse ab Ecclesiæ & choro, & percipere interim etiam distributiones, Primo Canonicus missus, v. g. Romanum, vel aliò, ut tractet negotia Ecclesiæ sua, defendat jura illius aut Capituli. Pirh. ibidem. citans Barb. de off. Epis. alleg. 53. n. 171.

2. Secundò etiam circa missionem aut jussiōnem Capituli degens alibi occupatus in visitandis & defendendis juribus, & redditibus præbendæ, vel Canonicatus, quem habet in Ecclesia, à qua abest. Pirh. ibidem citans Barb. in collectan. ad cit. c. unic. num. 12.

4. Tertiò habens in Ecclesia dignitatem, cui incumbit visitatio, v. g. Archidiaconus ratione hujus visitationis & munieris sui ultra tres menses absens à dicta Ecclesia lucratur etiam distributiones.

Pirh. ibidem. Azor. cit. l. 7. c. 7. q. 16. Quod tamen limitat Garc. cit. c. 2. num. 332, ex declarat. S. Congregationis, quam citat accipiendo distributiones pro iis fructibus Archidiaconatus, qui lucrificiunt per interessantia, negat autem de ceteris distributionibus, maximè quotidiani, quamvis n. 333. dicat, quod si esset consuetudo, ut Archidiaconus visitans suum Archidiaconatum recipret, & has distributiones, esse eam validam nec prohibitam, per cit. c. unic. juxta Monach. ibid. n. 2, ut etiam n. 336. dicit illum lucrificatum has distributiones, dum in ipsa civitate vel loco, ubi est Ecclesia, visitaret, seu actu exercebat jurisdictionem imminentem sua dignitati, dum id oportet fieri tempore horarum, nec posset commodè post aut ante illas. De cetero n. 334. & seq. inquit non obstat huic sententiæ de non percipiendis à tali distributionibus quotidianis c. 3. sess. 22. Trident. ubi dicitur: quod incumbens cura animarum imminentis dignitatibus habetur pro præsente & interessente; ed quod id intelligendum, ut constat ex S. Congregat. declarationibus, quas ibidem recitat, de cura animarum propriæ tali, nempe fori interioris, non de illa, quæ est solum fori exterioris, qualem habet tantum Archidiaconus, quæ talis. Quod si & talis habeat Canonicatum, cuius fructus, & distributiones sunt distinctæ à fructibus dignitatis, etiam si alias Canonicatus adesset dignitati annexus (secus est de portione accessoriæ annexa dignitati, cum tunc sit unum beneficium, & portio ista se habeat, ut prædiūm dignitatis, adeo que ejus fructus sint fructus ipsius dignitatis, seu ejus prædii. Garc. num. 338.) non lucratetur distributiones istius Canonicatus. Pirh. loc. cit. citans Castrop. ubi supran. 9. imò nequidem fructus, nisi pro rata trium menium, quibus alibi licet Canonicō abesse. Garc. ibidem. juxta declarationem S. Congregat. quam citat n. 332. quis jam sunt duo beneficia, & visitando ratione dignitatis, non deseruit Canonicatus.

5. Quartò, qui à Capitulo missi ad Concilium generale, vel provinciale, aut Synodus, ut tanquam Theologi vel Canonista ei intersint. Pirh. loc. cit. citans Barb.

6. Quintò, Pœnitentiarius Ecclesiæ Cathedrales interea, dum confessiones audit in Ecclesia præsens in choro habetur, juxta Trid. sess. 24. c. 8. Pirh. ib.

7. Sextò, qui deputatur ad recipiendas rationes reddituum, & bonorum Ecclesiæ. Pirh. ibid. citans Castrop. ubi supran. 6.

8. Septimò, Canonicus vel alius beneficiatus tempore divinorum officiorum in Ecclesia Cathedrali, vel Collegiata privatim celebrans, etiam sine obligatione, & ex sola devotione habetur pro præsente in choro, & lucratur distributiones ex recepta consuetudine; excipit autem Canonicum habentem in eadem Ecclesia beneficium Capellæ, qui interim, dum inlerviendo suo isti beneficio absens est à choro, distributiones recipere non debet juxta declarationem S. Congregat. ad cit. l. 12. sess. 24. ita ille, quibus etiæ obstant clarissimæ S. Congregationis declarationes apud Garc. n. 398. in quibus dicitur; tales etiam ex sola devotione celebrantes non censeri interessere isti horæ, nec illius distributiones recipere posse, nisi jussi essent à Superiore tunc celebrare (quamvis & hunc admonitionem velint eadem declarationes, ut à tali iustificatione abstineant) idemque habeat Concilium Mediolan. Nihilominus & Garc. n. 400. a. t. in Ecclesia